

الگوریتم پیشرفته

۲۴ آذر

دکتر حامد فهیمی

دانشکده علوم ریاضی

دانشگاه فردوسی مشهد

انشعاب و حد (Branch-and-Bound)

مقدمه و یادآوری

پس از آشنایی با روش عقب‌گرد (Backtracking)، در این جلسه به سراغ یک روش قدرتمند دیگر برای حل مسائل بهینه‌سازی، یعنی «انشعاب و حد» (Branch-and-Bound) می‌رویم.

ایده اصلی در الگوریتم عقب‌گرد، هرس کردن با قطع کردن شاخه‌هایی از درخت فضای حالت بود که مشخص می‌شد به راه حل منجر نمی‌شوند. روش انشعاب و حد این ایده را برای مسائل بهینه‌سازی (Optimization Problems) تقویت و گسترش می‌دهد. مسائل بهینه‌سازی به دنبال کمینه یا بیشینه کردن یک تابع هدف (Objective Function)، مانند طول یک مسیر، ارزش کل اشیاء انتخابی یا هزینه یک تخصیص، تحت یک سری محدودیت‌ها هستند.

انشعاب و حد (Branch-and-Bound) چیست؟

در ادبیات مسائل بهینه‌سازی، باید بین دو مفهوم کلیدی تمایز قائل شویم:

- راه حل امکان‌پذیر (Feasible Solution): یک نقطه در فضای جستجوی مسئله که تمامی محدودیت‌های مسئله را برآورده می‌کند. (مثلاً یک دور همیلتونی در مسئله فروشنده دوره‌گرد).
- راه حل بهینه (Optimal Solution): یک راه حل امکان‌پذیر که بهترین مقدار ممکن را برای تابع هدف دارد. (مثلاً کوتاه‌ترین دور همیلتونی).

روش انشعاب و حد، در مقایسه با عقب‌گرد، به دو مؤلفه اضافی نیاز دارد:

1. روش برای محاسبه یک «حد» (Bound): برای هر گره در درخت فضای حالت، باید بتوانیم یک حد برای بهترین مقدار تابع هدفی که از این گره قابل دستیابی است، محاسبه کنیم.
2. در مسائل کمینه‌سازی، این حد یک حد پایین (Lower Bound) است.
3. در مسائل بیشینه‌سازی، این حد یک حد بالا (Upper Bound) است.
4. مقدار بهترین راه حل یافتشده تاکنون (Best-Solution-So-Far): در حین اجرای الگوریتم، مقداری از بهترین راه حل کاملی که تا آن لحظه پیدا کرده‌ایم را نگهداری می‌کنیم.

با در اختیار داشتن این دو اطلاعات، می‌توانیم مقدار حد یک گره را با بهترین راه حل یافتشده تاکنون مقایسه کنیم. اگر حد یک گره بهتر از بهترین راه حل موجود نباشد (مثلاً در یک مسئله کمینه‌سازی، حد پایین یک گره از هزینه بهترین راه حل فعلی بیشتر باشد)، آن گره «غیرامیدبخش» (Non-promising) تلقی شده و کل زیردرخت آن هرس (Pruned) می‌شود.

چه زمانی یک گره هرس (Prune) می‌شود؟

در الگوریتم انشعاب و حد، جستجو در یک مسیر از درخت فضای حالت در هر یک از سه حالت زیر متوقف می‌شود:

1. مقدار حد گره بهتر از بهترین راه حل فعلی نیست. همان‌طور که توضیح داده شد، هیچ راه حلی که از این گره به دست آید، نمی‌تواند بهتر از راه حل بهینه‌ای باشد که قبلاً پیدا کرده‌ایم.
2. گره نشان‌دهنده هیچ راه حل امکان‌پذیر نیست. این حالت زمانی رخ می‌دهد که محدودیت‌های مسئله در مسیر رسیدن به این گره نقض شده باشند.
3. گره نشان‌دهنده یک راه حل امکان‌پذیر منفرد است (یک گره برج). در این حالت، چون انتخاب دیگری وجود ندارد، مقدار تابع هدف برای این راه حل را با بهترین راه حل یافتشده تاکنون مقایسه می‌کنیم و در صورتی که بهتر بود، آن را به روزرسانی می‌کنیم.

(Assignment Problem) مسئله تخصیص کار

فرض کنید می خواهیم n نفر را به n کار تخصیص دهیم، به طوری که هزینه کل کمترین مقدار ممکن باشد. هزینه تخصیص هر فرد به هر کار در یک ماتریس هزینه C داده شده است. هدف، انتخاب یک درایه از هر سطر ماتریس است، به طوری که هیچ دو درایه ای در یک ستون نباشند و مجموع آنها کمینه شود.

برای مثال، ماتریس هزینه زیر را در نظر بگیرید:

	job 1	job 2	job 3	job 4	
	9	2	7	8	person <i>a</i>
	6	4	3	7	person <i>b</i>
	5	8	1	8	person <i>c</i>
	7	6	9	4	person <i>d</i>

محاسبه حد پایین (Lower Bound)

یک راه ساده برای محاسبه حد پایین برای هزینه کل، جمع کردن کمترین عنصر در هر سطر ماتریس است. این مقدار قطعاً از هزینه هر راه حل امکان‌پذیری کمتر یا مساوی خواهد بود.

برای مثال بالا:

$$lb = 2 + 3 + 1 + 4 = 10$$

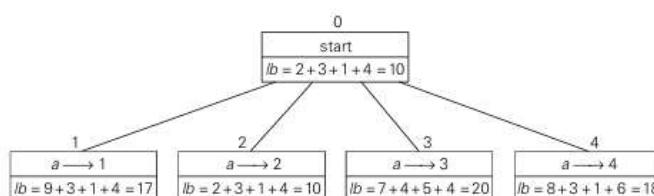
نکته مهم: این مقدار صرفاً یک حد پایین است و ممکن است هزینه یک راه حل امکان‌پذیر نباشد (در اینجا، مقادیر 3 و 1 هر دو از ستون سوم انتخاب شده‌اند که مجاز نیست).

(Best-First Search) جستجوی بهترین-اول

برخلاف عقب‌گرد که معمولاً از جستجوی عمق-اول (DFS) استفاده می‌کند، در انشعاب و حد اغلب از روش «بهترین-اول» استفاده می‌شود. در این استراتژی، ما به جای تولید تنها یک فرزند از آخرین گره امیدبخش، تمام فرزندان امیدبخش‌ترین گره را تولید می‌کنیم. «امیدبخش‌ترین گره» در میان تمام گره‌های زنده (برگ‌های درخت تا این لحظه)، گرهی است که بهترین حد را دارد (در مسائل کمینه‌سازی، کمترین حد پایین را دارد).

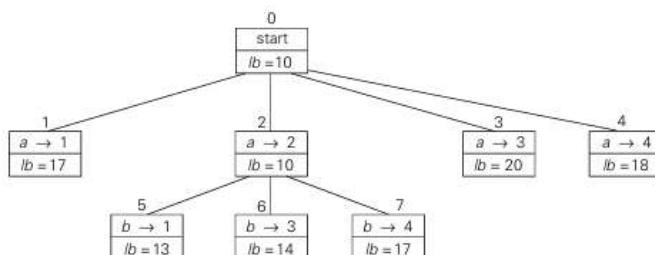
روند حل مسئله

1. گره ریشه (گره 0): در ابتدا هیچ تخصیصی انجام نشده است. حد پایین برابر با 10 است.
2. سطح اول: فرزندان ریشه را تولید می‌کنیم که معادل تخصیص یک کار به شخص *a* هستند.

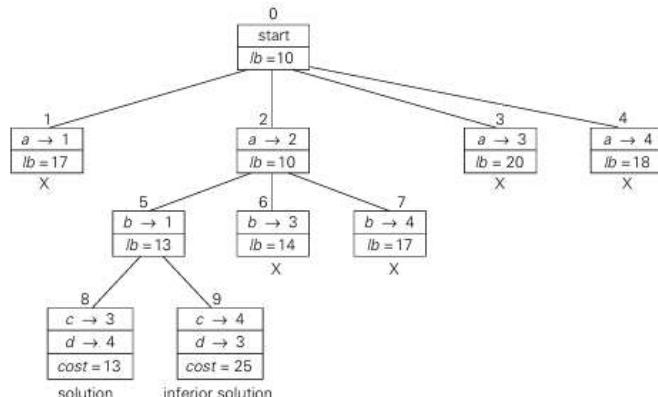
شکل ۱۲-۵ از کتاب لویتین: این شکل درخت فضای حالت را در سطوح 0 و 1 نشان می‌دهد. چهار گره فرزند برای ریشه ریشه ایجاد می‌شود که هر کدام نماینده تخصیص یکی از کارهای 1 تا 4 به شخص *a* هستند. حد پایین برای هر گره محاسبه می‌شود. برای مثال، برای گره 1 (تخصیص کار 1 به *a*، حد پایین برابر است با $17 = 9 + 3 + 1 + 4$). گره 2 (تخصیص کار 2 به *a*) با حد پایین 10، امیدبخش‌ترین گره است.

3. سطح دوم: گره 2 را بسط می‌دهیم. شخص *b* می‌تواند کارهای 1، 3 یا 4 را بگیرد.

شکل ۱۲-۶ از کتاب لویتین: این شکل گسترش گره 2 را نشان می‌دهد. سه گره جدید (5، 6 و 7) ایجاد می‌شوند. در میان تمام گره‌های زنده (7, 6, 5, 4, 3, 1)، گره 5 با حد پایین 13 (lb = 2 + 6 + 1 + 4 = 13) بهترین حد را دارد و امیدبخش‌ترین گره بعدی است.

۱. رسیدن به راه حل: گره ۵ را بسط می‌دهیم (تخصیص کار ۱ به a پس از تخصیص کار ۲ به b).
- ارجاع به شکل ۷-۱۲: این شکل درخت کامل حل مسئله را نشان می‌دهد. بسط گره ۵ منجر به دو گره برگ می‌شود:
 - گره ۸: یک راه حل امکان‌پذیر $4 \rightarrow 1, b \rightarrow 2, c \rightarrow 3, d \rightarrow 2$ با هزینه کل ۱۳ است. این مقدار به عنوان «بهترین راه حل یافتشده تاکنون» ذخیره می‌شود.
 - گره ۹: یک راه حل امکان‌پذیر دیگر با هزینه ۲۵ است. چون $25 < 13$ است، این گره یک راه حل نامناسب (inferior) است.

شکل ۷-۱۲ از کتاب لویتن: این شکل درخت کامل حل مسئله را نشان می‌دهد. بسط گره ۵ منجر به دو گره برگ می‌شود:

- گره ۸: یک راه حل امکان‌پذیر $4 \rightarrow 1, b \rightarrow 2, c \rightarrow 3, d \rightarrow 2$ با هزینه کل ۱۳ است. این مقدار به عنوان «بهترین راه حل یافتشده تاکنون» ذخیره می‌شود.

- گره ۹: یک راه حل امکان‌پذیر دیگر با هزینه ۲۵ است. چون $25 < 13$ است، این گره یک راه حل نامناسب (inferior) است.

۱. هرس کردن گرههای باقیمانده: اگرنهن به سراغ گرههای زنده دیگر می‌رویم و حدهای پایین آنها را با بهترین راه حل یافتشده (13) مقایسه می‌کنیم:
- گره ۱: $lb = 17 > 13$ (هرس می‌شود)
 - گره ۳: $lb = 20 > 13$ (هرس می‌شود)
 - گره ۴: $lb = 18 > 13$ (هرس می‌شود)
 - گره ۶: $lb = 14 > 13$ (هرس می‌شود)
 - گره ۷: $lb = 17 > 13$ (هرس می‌شود)

از آنجایی که تمام گرههای دیگر هرس شدند، راه حل یافتشده در گره ۸ با هزینه ۱۳ راه حل بهینه است.

مثال دوم: مسئله کوله‌پشتی (Knapsack Problem)

در این مسئله، با داشتن n قلم کالا با وزن‌ها و ارزش‌های مشخص، و یک کوله‌پشتی با ظرفیت معین W ، هدف یافتن زیرمجموعه‌ای از کالاهاست که مجموع ارزش آنها بیشینه شود و مجموع وزنشان از ظرفیت کوله‌پشتی تجاوز نکند.

برای حل با انشعاب و حد، ابتدا کالاهای را بر اساس نسبت ارزش به وزن (v_i/w_i) به صورت نزولی مرتب می‌کنیم.

ارزش/وزن	ارزش (v)	وزن (w)	کالا
10	\$40	4	1
6	\$42	7	2
5	\$25	5	3
4	\$12	3	4
			ظرفیت کوله‌پشتی: $W = 10$

محاسبه حد بالا (Upper Bound)

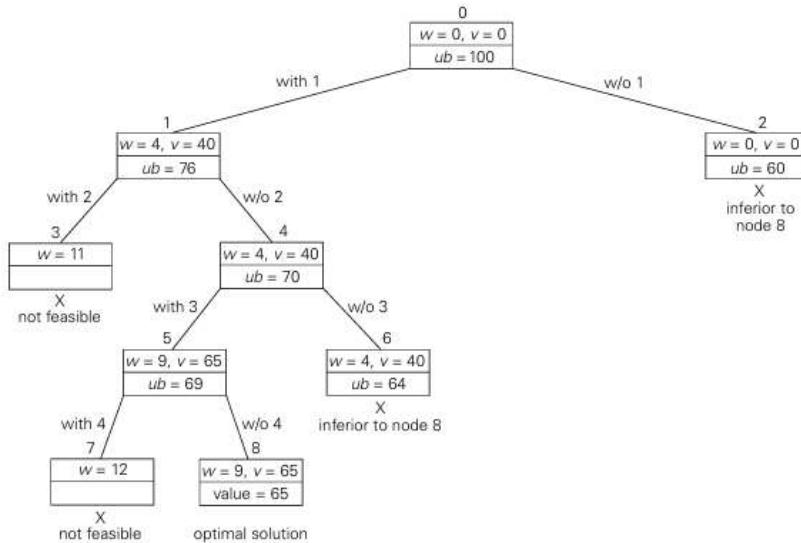
در این مسئله (یک مسئله بیشینه‌سازی)، به یک حد بالا نیاز داریم. برای هر گره، حد بالا را می‌توان به صورت زیر محاسبه کرد:

$$ub = v + (W - w) \times \frac{v_{i+1}}{w_{i+1}}$$

- $w + v$: مجموع ارزش و وزن کالاهای انتخاب شده تا گره فعلی.
- $W - w$: ظرفیت باقیمانده کوله پشتی.
- $\frac{v_{i+1}}{w_{i+1}}$: بهترین نسبت ارزش به وزن در میان کالاهای باقیمانده.

این فرمول به معنی این است که بهترین حالت ممکن، پر کردن ظرفیت باقیمانده کوله پشتی با «بهترین ماده ممکن» (کالایی با بیشترین چگالی ارزش) است.

روند حل مسئله

شکل ۱۲-۸ از کتاب لویتن: این شکل درخت فضای حالت مربوط به حل این نمونه را با استراتژی بهترین-اول نشان می‌دهد. درخت به صورت باینری است: شاخه چپ به معنی «شامل کالا» و شاخه راست به معنی «عدم شامل کالا» است.

$$1. \text{ گره ریشه (0): } .ub = 0 + (10 - 0) \times 10 = 100. \text{ حد بالا: } w = 0, v = 0$$

2. سطح اول (کالای 1):

$$• \text{ گره 1 (با کالای 1): } .ub = 40 + (10 - 4) \times 6 = 76. \text{ حد بالا: } w = 4, v = 40$$

$$• \text{ گره 2 (بدون کالای 1): } .ub = 0 + (10 - 0) \times 6 = 60. \text{ حد بالا: } w = 0, v = 0$$

• گره 1 امیدبخش‌تر است (76 > 60).

3. سطح دوم (بسط گره 1 نسبت به کالای 2):

$$• \text{ گره 3 (با کالای 2): } .w = 4 + 7 = 11. \text{ این گره هرس می‌شود چون وزنش از ظرفیت (10) بیشتر است.}$$

$$• \text{ گره 4 (بدون کالای 2): } .ub = 40 + (10 - 4) \times 5 = 70. \text{ حد بالا: } w = 4, v = 40$$

• در این لحظه گره‌های زنده 2 و 4 هستند. گره 4 امیدبخش‌تر است (70 > 60).

4. سطح سوم (بسط گره 4 نسبت به کالای 3):

$$• \text{ گره 5 (با کالای 3): } .ub = 65 + (10 - 9) \times 4 = 69. \text{ حد بالا: } w = 4 + 5 = 9, v = 40 + 25 = 65$$

$$• \text{ گره 6 (بدون کالای 3): } .ub = 40 + (10 - 4) \times 4 = 64. \text{ حد بالا: } w = 4, v = 40$$

• در این لحظه، هر گره یک راه حل امکان‌پذیر را نشان می‌دهد. بهترین راه حل فعلی، گره 5 با ارزش 65 است.

5. سطح چهارم (بسط گره 5 نسبت به کالای 4):

$$• \text{ گره 7 (با کالای 4): } .w = 9 + 3 = 12. \text{ هرس می‌شود (اضافه وزن).}$$

$$• \text{ گره 8 (بدون کالای 4): } .w = 9, v = 65. \text{ این یک راه حل کامل با ارزش 65 است. بهترین راه حل یافت شده تاکنون، 65 است.}$$

6. هرس گره‌های باقیمانده:

$$• \text{ گره 2: } .ub = 60 < 65. \text{ هرس می‌شود.}$$

$$• \text{ گره 6: } .ub = 64 < 65. \text{ هرس می‌شود.}$$

راه حل بهینه: زیرمجموعه {کالای 1، کالای 3} با ارزش کل 65 است.

مثال سوم: مسئله فروشنده دوره‌گرد (Traveling Salesman Problem - TSP)

هدف، یافتن کوتاه‌ترین دوری است که از هر شهر دقیقاً یک بار عبور کند و به شهر مبدأ بازگردد.

محاسبه حد پایین (Lower Bound)

برای گراف‌های با ماتریس فاصله متقاضان، می‌توان یک حد پایین به صورت زیر محاسبه کرد:

1. برای هر شهر i ، مجموع فواصل آن تا دو شهر نزدیکش را پیدا کن (s_i).
2. مجموع این مقادیر را برای همه شهرها محاسبه کن ($s = \sum s_i$).
3. حد پایین برابر است با $.lb = \lceil s/2 \rceil$.

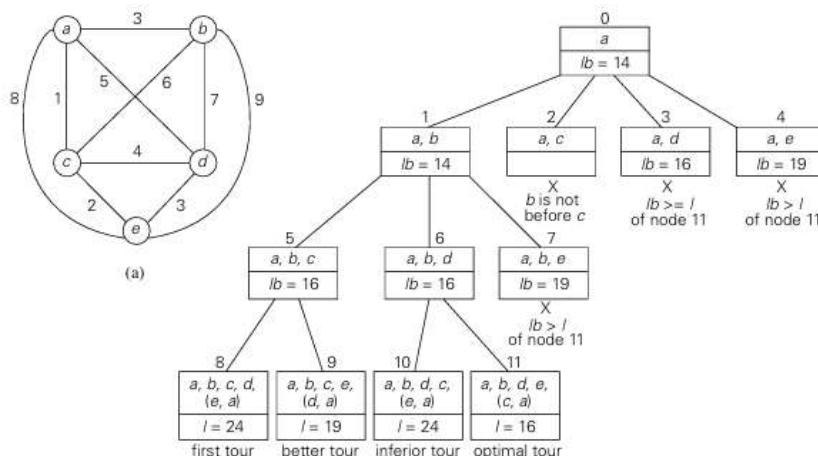
ارجاع به شکل ۱۲-۹ (بخش a): این شکل یک گراف وزن‌دار با ۵ رأس (شهر) را نشان می‌دهد. با استفاده از فرمول بالا برای این گراف:

- شهر 4 = 3 + 1 : a
- شهر 9 = 6 + 3 : b
- شهر 3 = 2 + 1 : c
- شهر 7 = 4 + 3 : d
- شهر 5 = 3 + 2 : e

$$s = 4 + 9 + 3 + 7 + 5 = 28$$

$$.lb = \lceil 28/2 \rceil = 14$$

روند حل مسئله

شکل ۱۲-۹ از کتاب لویتن: این شکل، درخت فضای حالت برای یافتن کوتاه‌ترین دور همیلتونی را نمایش می‌دهد.

- الگوریتم با شروع از رأس a و حد پایین ۱۴ آغاز می‌شود.
- با اضافه کردن یال‌ها به مسیر (مثلًا رفتن از a به b)، حد پایین برای گره‌های جدید بهروزرسانی می‌شود.
- در طی مسیر، یک تور کامل با طول ۲۴ پیدا می‌شود. سپس تور بهتری با طول ۱۹ یافت می‌شود. این مقدار (۱۹) به عنوان بهترین راه حل فعلی ثبت می‌شود.
- گره‌هایی که حد پایین آنها بیشتر یا مساوی ۱۹ باشد، هرس می‌شوند.
- در نهایت، الگوریتم یک تور بهینه (a, b, d, e, c, a) با طول ۱۶ پیدا می‌کند و چون حد پایین گره‌های زنده دیگر از ۱۶ کمتر نیست، این راه حل به عنوان بهینه تأیید می‌شود.